

Месия

Л. М. Абдалла

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Ахмед и Хамди	7
Божият Агнец	9
Словото Божие	13
Божията Жертва	16
Грях	20
Синът на Авраам	25
Бог е един	30
Бог и човек	36
Приложение	43

АХМЕД И ХАМДИ

Ахмед започна работа в една кантора. Не би било съвсем правилно да се каже, че той не бе доволен от своята работа, но му беше трудно да се сработи с началниците - неговият ръководител даваше всякога да се разбере, че на Ахмед никога няма да се предостави случай да прояви своите истински способности. Когато и да получеше отдела някаква по-сложна задача, ръководителят винаги се появяваше в центъра, за да присвои всяка слава за себе си.

Не веднъж Ахмед си мислеше за смяна на работата. Но пазарът беше суров и по това време нямаше да бъде леко да намери нещо по-добро. Освен това, заплатата му беше значително по-висока от всички, които му предлагаха на други места, така че Ахмед стоеше, въпреки всичко, в тази фирма. Той все си повтаряше, че са му нужни пари, за да поддържа жена си и трите си деца. Ахмед се гордееше с децата си, особено с Хасан, най-големия си син - той учеше за инженер в института.

Но ето, че един ден в отдела се случи нещо, което измени всичко към по-добро. На работа дойде Хамди, малко по-млад от Ахмед, който беше всякога в добро настроение, беше много весел и с него беше много лесно да се разбере човек. Най-после на работата се появи приятел за Ахмед! Те започнаха да обядват заедно, а и след работа се срещаха. Хамди също беше женен и Бог го бе благословил с четири деца - две момчета и две момичета.

Много скоро Ахмед и Хамди станаха близки приятели, започнаха да си ходят на гости. Толкова им харесваше, че просто

могат да поседят и да побъбрят на чашка кафе. час след час минаваха, а те все сменяха темата.

В началото разговорите им бяха главно за работата, но след времето започнаха все по-често да обсъждат важни проблеми от живота. И двамата се отнасяха сериозно и с уважение към религията, но вярата им беше различна. Ахмед беше мюсюлманин, а неговият най-добър приятел, Хамди, редовно четеше Библията и бе последовател на Месия (Ал-Месих).

Но което наистина поразяваше Ахмед - бе това, че колкото повече опознаваше Хамди, толкова повече започваше да уважава неговата вяра и живот с Бога. Ахмед започна да осъзнава, че неговият приятел има такива близки взаимоотношения с Бога, за каквито той дори не можеше да си представи и именно това го заинтересува много. Ахмед реши, че животът на Хамди с Бога е несъмнено свързан с Месията. В известен смисъл и Ахмед вярваше в Месия, но по-различно. Ахмед вярваше във всичко, което беше написано в корана за Исус, сина на Мария (Мерием оулу Иса). Той дълбоко почиташе Месията. Ахмед знаеше, че Месията се е родил от дева Мария (Бакире Мерием), че той е извършил много чудеса с разрешението Божие и приел от Бога Евангелие (Инджил). В същото време Ахмед разбираше, че знае само някои детайли от живота на Месията и дълбоко желаше да узнае повече за този велик посланик Божи (ресул елчи), за когото дори и в Корана бяха дадени толкова много имена.

Най-после един ден Ахмед, победен от своето любопитство, реши да разпита своя най-добър приятел, Хамди, за Месията. Това решение донесе със себе си много интересни дискусии.

БОЖИЯТ АГНЕЦ

-Разкажи ми за Исус, сина на Мария, - сериозно помоли Ахмед. - Искам да знам нещо повече за Него.

Хамди се позамисли за малко, после каза:

-Ако желаяш да разбереш защо Месията дойде на света, ти трябва да осъзнаеш значението на жертвата.

-Жертва? Какво имаш предвид? - попита Ахмед.

Хамди отговори:

-Ние разбираме смисъла на жертвата по начина Курбан байрам (жертвения празник). Ти нали знаеш, тогава се празнува събитието, когато Бог помоли Авраама (Ибрахим) да принесе в жертва своя син. Така че какво щеше да стане със сина на Авраама, ако Бог (Аллах Танръ) не предвидеше жертвата като откуп (фидие) за него?

-Исак щеше да загине, - отговори Ахмед.

-Ето в какво е смисъла на жертвата, - каза Хамди. - Един умира вместо някой друг. Бог изпрати овен да бъде пожертван вместо него. Аз съм в същото положение, както Авраамовия син. Аз съм под властта на смъртта.

-Какво искаш да кажеш с това? - попита леко смутен Ахмед. Хамди отговори много сериозно:

-Написано е в Библията (в Святата Книга): "Наказанието за греха е смърт".

(1)

Възмездието за моя грях - това е смърт.

Аз съм грешник. Но да, пред хората аз изглеждам много благочестив човек. Моля се всеки ден, чета Словото Божие, служа Му. Но пред Бога аз съм грешник.

Има ли дори само един, който да е съвършен пред Бога? - попита Хамди.

-Няма! - каза Ахмед. - Съвършен е единствено само Бог.

-Значи, пред Бога ние всички сме грешни, вярно ли е? - попита тогава Хамди.

-Да, разбира се, - съгласи се Ахмед.

-Тогавата аз съм на мястото на синът на Авраама - под проклятието на смъртта. Но къде е тогава жертвата за моя грях? Може би Бог е изпратил жертва за изкупление също и за мен? - продължи да пита Хамди.

Ахмед просто не знаеше какво да каже. Хамди продължаваше:

-Йоан Кръстител (Вафтисчи Яхия), който живееше по едно и също време с Месията, каза още първия път, когато Го видя: *"Ето Божият Агнец, който понася греховете на света"*.(2)

Месията не беше агнец (агънце) в буквалния смисъл. Той бе Божи Агнец. Той дойде от Бога, от горе. Божият Дух (Аллахън Руху) осени Дева Мария (Бекире Мерием), тя забременя и роди син. Както и ти знаеш, нарекоха го Исус, сина на Мария, Слово Божие (Аллахън Съюзю) и Дух Божи (Аллахан Руху). Той бе чист. Дойде от небето като Агнец Божи. Месията доказа, че Той е Божия Агнец, като живя чист и съвършен живот пред Бога.

Никога не Му се налагаше да казва: "Моля великия Бог за прощение (Бен ялварийорум кадир Аллахъ аффичин)", защото Той действително беше чистия Божи Агнец. Но понеже Той дойде да вземе на Себе греховете на света, Той трябваше да бъде принесен в жертва. Кое то и стана, когато Той доброволно отдаде Своя живот на смърт. Но Той възкръсна от мъртвите. Жив се възнесе на небето. И един ден ще се върне на този свят.

Хамди помълча, погледна Ахмед и

каза:

-Аз съм като сина на Авраам, обречен на смърт. Но има жертва за моя грях, благодарение на Месията, чистия Божи Агнец. Сега, благодарение на този Агнец, Бог предлага прощение на всичките ни грехове и вечен живот в рая (дженнет). Месията понесе на себе си греховете на цялото човечество, включително и твоите, Ахмед.

Ахмед дълго стоеше мълчалив, просто размишляваше. След известно време той каза:

-Ако Месията взе греха на целия свят, то аз не съм длъжен да умра... Става така, в такъв случай, че аз вече имам вечния живот.

-Ахмед, - каза Хамди, -да допуснем, че ти имаш рожден ден и, представи си, че Месията почука на твоята врата. Той носи със себе си подарък и ти казва: "Ахмед, бих желал да ти дам един подарък, а в него са прощение на греховете, вечен живот и лично общение с Бога още от днес. Но има определени условия. Ти трябва да се покаеш, да изповядаш своя грях и да приемеш прощение чрез Моята жертва за теб. Ако ти приемеш този подарък, той ще бъде твой, в противен случай - не."

Ахмед размишляваше върху това, което току-що чу. Малко беше объркан и просто не знаеше какво да каже.

-Сигурно си мислиш, че ти давам много странен пример, -каза Хамди. -Но истината е тази, че всеки път, когато някой Божи служител обяснява пътя към Бога чрез Месията, това е действително, като че Сам възкръсналия, жив Исус, синът на Мария, чука на нашата врата. Така Той казва и в Библията:

"Ето, стоя на вратата и хлопам. Ако някой чуе гласът Ми и отвори вратата, аз ще вляза при него и ще вечерям с него и той с Мене" (3).

Хамди продължи:

-Да отвориш вратата за Месията и да Го поканиш в своя живот, за да споделя Той ежедневния ти хляб и да имаш общение Него - това е същото както да се приеме Божия подарък за теб и за всеки друг.

-Трябва да знаеш, Хамди, -каза Ахмед, -това, което току-що ми разказа за Месията, дълбоко ме развълнува. Нужно ми е, обаче, още много да помисля върху този разговор. Но аз бих желал още много да слушам за Месията и това ще стане, вярвам, когато се срещнем другия път.

-Аллахън есенли сенинле олсун (мирът да бъде с теб).

-Сенинле де олсун (и с теб да е мирът).

СЛОВТО БОЖИЕ

-Онова, което ти миналия път ми говори за Исуса, сина на Мария, ме накара много да помисля, - предпазливо започна Ахмед.- Надявам се, че няма да ми се обидиш, ако ти задам няколко въпроса, на които да ми отговориш, преди да продължим разговора си за Месията.

-Разбира се, хайде, не се притеснявай, - отговори Хамди, досещайки се вече, за какво си е наумил да пита Ахмед.

Ахмед плахо започна:

-Е, ти знаеш, ние мюсюлманите почитаме небесните книги: Тора Теврат (Петокнижието на Мойсей), Зебур (Псалмите на Давид), Инджил (Евангелието за Исус) и святия Коран. Обаче мен някога ме учиха, че всичките книги, с изключение на Корана, са изопачени за ради юдеите и християните, при това до такава степен, че на написаното в тях никак не трябва да се доверяваме. Затова, че Святата Книга (Библия), в която ти вярваш, е изопачена (деитмиш) и сама по себе си представлява сбор от истини и лъжи.

-А можеш ли да ми представиш някакви исторически доказателства за това? -попита Хамди.

Ахмед малко се позамисли, но за свое учудване установи, че никога не е чувал нещо друго, освен чисти разсъждения, без някакви исторически доказателства. Хамди продължи:

-Каж ми, моля, кога е станало това предполагаемо изопачаване и въобще как е било възможно да се осъществи?

-Не, не мога, -смути се Ахмед. -На такива важни въпроси никой никога не ми

е давал отговор.

След известно мълчание, Хамди попита:

-Можеш ли ти да си представиш Коранът да е изопачен?

-Аллахъм куртар! (Господи помилуй!), - възкликна Ахмед. -Това би било съвършено невъзможно, вярващите никога не биха допуснали, когато и да е, да докосне Корана с такова намерение.

Хамди отговори:

-А защо тогава ти мислиш, че ние по друг начин се отнасяме към Библията? Как можеш дори да си помислиш, че истински вярващите биха могли да приемат някого, който би променил Святото Писание и би изопачил Библията? Аз вярвам в Бога, Който създаде небето и земята, във всезнаещия и всемогъщ Бог. Той, давайки на хората Своето Слово, има също и властта да го запази.

Хамди погледна към Ахмед и попита:

-Вярваш ли ти, че всичко става по волята Божия?

-Да, -каза Ахмед.

Хамди продължи:

-Тогаваш действително ли вярваш, че Бог изпрати в началото на света Своето Слово, а след това реши: Нека то да бъде изопачено?

Или на Всемогъщия не Му достигнаха сила и власт за да го запази?

Ахмед се съгласи:

-Да, разбира се, Бог е силен да запази Своето собствено Слово.

-Ти знаеш ли, Ахмед, -каза Хамди, - Библията е чудесна книга; написана е в продължение на 1400 години! В нея са и Тора (Петокнижието на Мойсея), и Зебур (Псалмите), и Инджил (Евангелието), и много други книги, написани от апостолите (ресул) и от Божиите пророци (пейгамберлер). Библията е разделена на две части: Стар Завет, където се говори

за това, което стана до рождението на Месията, и Нов завет, който започва с идването на Месията в света. Библията е написана на три различни езика.

-На какви? -заинтересува се Ахмед.

-На староеврейски, на арамейски и на гръцки, -отговори Хамди. -Бог използваше най-различни хора, давайки им Своето слово: някои бяха царе и мъдреци, други - овчари и рибари. Библията - това е действително Божие чудо, защото, поглеждайки какъв дълъг период от време обхваща и колко много са нейните писатели, а въпреки всичко - книгата е едно цяло. Има една тема, която преминава през цялата Библия. Тази тема, Ахмед, е за Месията (Ал Месих).

-И какво, в действителност, през тези 1400 години Бог е говорил за Месията? -учудено попита Ахмед.

-Ахмед, -усмихна се Хамди, -Бог говори за Месията през цялата история, дори до днешни дни.

-Та нима това е възможно? -усъмни се Ахмед.

-Разбира се, нали за Бога всичко е възможно? -отвърна Хамди. -Но за това ще поговорим на следващата среща.

-Добре, аз ще я очаквам с нетърпение, -каза Ахмед.

-Аллахън есенли сенинле олсун.

-Сенинле де олсун.

БОЖИЯТА ЖЕРТВА

-Много ми е любопитно, как този Месия може да бъде главната тема на цялата Библия, -каза Ахмед.

-Помниш ли, че ние говорихме за Месията като Божи Агнец, който понесе нашия грях?

-Разбира се, как мога да го забравя, -отвърна Ахмед.

-Бог поучава за жертвата през всичките времена до Исуса Христа, сина на Мария, -каза Хамди.

-Но как? -попита Ахмед.

-Например, колко хора живееха на земята по времето на Каин (Кабил) и Авел (Абил)? -попита Хамди.

Ахмед се учуди на въпроса, но отговори:

-Четирима: Адам, Ева (Хава), Каин и Авел.

-Само четирима, -потвърди Хамди. -Но те вече разбраха, че Богу можем да се покланяме само чрез жертва. Как биха могли да го узнаят? -попита Хамди и продължи. -Понеже те знаеха, че Бог е свят, а човекът - грешен и се нуждае от жертва за изкупление на своите грехове. Ной (Нух) се покланяше на Бога с жертва; Авраам (Ибрахим) - също с жертва; Мойсей (Муса), Давид (Давуд), всички апостоли и пророци се покланяха на Бога с жертви. Ти знаеш ли, че и аз се покланям на Бога точно така?

-Не, ти се шегуващ, -каза Ахмед. -Ти не си отишъл на пазара нито веднъж, за да купиш агне и след това да го принесеш в жертва, - усмихна се той.

-Аз обаче се покланям на Бога чрез Месията, Божият Агнец, който понесе моите грехове, като сам бе принесен в жертва, -отговори Хамди. -Това е

написано в Святата Книга (Библия):

"Защото има само един Бог и един посредник между Бога и човеците, човекът Исус Христос, предал себе си за изкупление на всички" (1)

Има само един Бог и само един посредник между Бога и човеците - Месия, който принесе себе си в изкупителна жертва за всички, дори и за теб, Ахмед. През цялата история, дори и до днешни дни, човек се покланя на живия Бог чрез жертва.

-Струва ми се, че започвам да те разбирам, но ми е нужно още по-задълбочено разяснение, за да получа пълната картина, -каза Ахмед, замислен върху това, което току-що чу.

Хамди каза:

-Бог открива значението и смисъла на жертвата в историята, особено чрез Мойсей (Муса) в Тора (Петокнижието на Мойсей). Обикновеното учение на Закона (шерият) за значението на жертвата като изкупление за грях е очевидно от следните думи на Писанието:

"И почти мога да кажа, че по закона всичко с кръв се очисти; и без проливането на кръв няма прощение" (2)

-Но как всичкото това учение за жертвите е свързано с Исуса, сина на Мария? -заинтересува се Ахмед.

-А, ето така, -каза Хамди. - Успоредно с учението за смисъла на жертвите, пророците изрекоха и много различни пророчества за Месията. Сред тези пророчества имаше и такива, които казваха, че когато Месията дойде на света, Той ще принесе Себе Си в жертва за изкупление на нашите грехове.

Хамди донесе Библия, отвори я и показа на Ахмед.

-Сам виж и прочети подробно как е описана жертвата на Месията; това го писа пророк Исаия около 700 години преди идването на Месията:

"Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; и ние Го сметохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но Той биде наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието, докарващо нашия мир и с Неговите рани ние се изцелихме. Всички ние се заблудихме като овце, отбихме се всеки в своя път; и Господ възложи на Него беззаконието на всички ни. Той беше угнетяван, но смири Себе Си и не отвори устата Си, както агне, водено на клане и както овца, която пред стригачите си не издава глас, така Той не отвори устата Си."(3)

Дълбоко трогнат от тези пророчески думи, Ахмед учуден каза:

-Какво, това действително ли е написано векове преди рождението на Исуса, сина на Мария?

-Разбира се, -каза Хамди. -И според пророчеството, Месията трябваше да дойде от рода на пророк Давид (пейгамбер Давуд). Давид, който живя 1000 години преди Месията, описва едва ли не с точност разпятието на своя бъдещ потомък - Месията. Ти знаеш ли, че разпятието бе един бавен и мъчителен начин за наказание. След известно време костите на разпнатите се пребиваха в ставите, а освен това те страдаха от жестока жажда. Пророк Давид пише:

"Разлях се като вода и разглобиха се всичките ми кости; сърцето ми стана като восък, разтопява се сред вътрешностите ми. Силата ми изсъхна като черепка и езикът ми прилепна за челюстите ми; и Ти си ме свел в пръстта на смъртта. Защото кучета ме обиколиха; тълпа от злодейци ме окръжи, прободоха ръцете ми и нозете ми. Мога да преброя всичките си кости, хората се взират в мене и ме гледат. Разделиха си дрехите ми и за облеклото ми

хвърлиха жребие.” (4)

Това точно описание е написано от Давид, въпреки че такъв вид наказания съвсем не се използваша по негови дни. Те бяха измислени значително по-късно и се практикуваха от римляните по времето на Месията.

-Аз така разбирам, че всички тези предсказания се изпълниха в Исуса, сина на Мария, -каза Ахмед.

-Да, и не само тези, но и много други пророчества се изпълниха буквално за Месията, -отговори Хамди. -В редица случаи Месията сам потвърждава, че дойде да даде Своя Живот за изкупление (фидие) -или както Той Сам каза за Себе Си:

”Защото наистина Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.” (5)

-Ахмед, сега виждаш, че учението на Бога за жертвата преминава през цялата Библия и всичко се изпълва за Месията?

-Хамди, -каза Ахмед, -никога не съм слушал за това. Много ми беше интересно. Сега ми трябва време, за да размишлявам върху това, но не се безпокой, аз скоро ще дойда отново и ще ти задам още много нови въпроси.

-Заповядай, вземи от мен тази Библия, подарявам ти я, -каза Хамди. -Започни с Новия Завет - там ще прочетеш за живота на Месията, за Неговите потресаващи чудеса и поучение.

-Много благодаря, -отговори Ахмед. -Аз доста съм слушал за ”личностите на книгата” (китаб инсанлар ичин), но самата книга все още не съм чел. Наистина, много желая да прочета за чудесата и учението на Исус, сина на Мария.

-Аллахън есенли сенинле олсун.

-Сенинле де олсун.

ГРЯХ

-Хамди, -започна много бавно Ахмед. -Знаеш ли, аз поразмислих за Месията от последната ни среща, за това, как Той е отдал Своя живот за изкупление греховете на цялото човечество. Но има още едно нещо, което искам да разбера -откъде произлиза греха? Няма ли да ми обясниш това? -със сериозен тон попита Ахмед.

-Мисля, че ще мога да ти обясня, -отговори Хамди. -Но ние би трябвало да започнем отначало, за да разберем откъде се е взел греха. В Тора (Петокнижието на Мойсей) ние четем, че след като Бог сътвори света и човечеството, Той постави човека в рая (джаннет). Там човекът бе съвършено чист и живееше в пълна хармония с Бога. Но, както знаеш, случи се нещо, което наруши тази хармония. Така че какво се случи, Ахмед?

-Ами, дойде сатана и разруши всичко -каза Ахмед.

-Точно така! -възкликна Хамди. -Бог забрани на човека да яде от плода на дървото за разпознаване доброто и злото, като каза на Адам:

"От всяко дърво в градината свободно да ядеш, но от дървото за познаване доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш" (1).

Но дойде сатана във вид на змия и изкуши Адам и Ева, те не послушаха Бога и ядоха от

плода. Това доведе до погубителни последствия за човечеството - оттогава грехът влезе в човека и стана част от него, а всички хора по този начин станаха грешници.

-Ти си сигурен, че всички хора станаха грешници? -усъмни се Ахмед. -Трудно ми е да го разбера. Как така всички те станаха грешници?

-Човек стана точно такъв като плода от който яде, -каза Хамди. -Той стана странна смес от добро и зло. Един и същ човек може да да върши най-прекрасни неща и най-благородни дела, а след това да се обърне и направи нещо лъжливо, да извърши много коварна постъпка или да присвои богатата на своя ближен. От една страна човек е любящ и грижовен, а от друга - може да бъде изпълнен със завист, егоизъм, омраза, похот и други греховни качества. Както и ти каза, Ахмед, това е проблем за всеки и всички. Всички религии се опитват да решат този проблем, всички държави издават закони, само и само да ограничат различните прояви на греха. Но по-лошото от всичко може би е това, че човек не е грешник, защото греша, а обратното - той греша, защото той е грешник. Това прилича като че във всеки човек има една малка фабрика, произвеждаща грях и зло. Не е ли така? -попита Хамди, внимателно наблюдавайки Ахмед.

-За съжаление, трябва да се съглася, че онова, което каза за човека е абсолютно правилно. Той действително е някаква странна смес от добро и зло, -отвърна Ахмед. -Но къде тук е сатана?

-Разбираш ли, чрез греха сатана получи власт над човешкия живот и над цялото общество, -каза Хамди. -Той, който някога изкуси Адам и Ева, днес продължава в същия дух. Точно така той мами хората, за да продължаваме да живеем в греха. Значи, чрез греха сатана задържа властта си над нашия живот, защото именно грехът ни отделя от Бога. Точно поради греха светът днес е в толкова ужасно състояние. Бог създаде света прекрасен, но човекът донесе в света

много зло - например войните между народите, страданието, а освен това, всички онези неправилни отношения между хората и много други различни видове зло, което разрушава човешкия живот на земята.

-И така, ти искаш да кажеш, че всъщност Бог не ни създаде такива, а сегашното състояние на света е последствие на Адамовия грях? -попита Ахмед.

-Да, разбира се, -каза Хамди. - Грехът дойде в човека чрез Адам, както е написано:

"Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина в всичките човеци, понеже всички съгрешиха" (2).

Най-лошата последица от греха бе смъртта, както физическата, така и духовната.

-Физическа и духовна смърт ли? - попита Ахмед и погледна учудено Хамди. -А какво е това духовна смърт?

-Бог каза на човека, че ако яде от този плод, той непременно "ще умре", - отговори Хамди. -И доколкото Бог е праведен и всякога държи на Своето Слово, човечеството го постигна смърт. От този ден насам всеки, рано или късно, трябва да се срещне със смъртта. Но когато човек съгреша, той умира и духовно.

-Как става това? -попита Ахмед.

-Последствията на греха доведоха до там, човекът да бъде изгонен от рая, - каза Хамди. -Той бе изгонен от мястото, където живееше в чисти, съвършени отношения с Бога и така той трябваше да заживее извън рая. човекът умря духовно, когато заради своя грях бе отделен от живия и свят Бог. По този начин нищо друго, само грехът и злото в човека го отделят от Бога. Именно поради греха човек вече не живее в близко общение с

Бога. Понеже Бог е чист и свят, Той няма никаква връзка с греха и именно затова ни е необходим Спасител (Куртарджъ), Който да ни спаси от всички последствия на греха. Ахмед, ти вярваш ли, че всички твои грехове са записани?

Ахмед, малко обезпокоен, каза:

-Аз знам, че ги записват два ангела, които съпътстват всеки човек.

-Бог знае всичко за нас, -продължи Хамди. -Всяка добра постъпка и всяка лоша, всяка дума, всяка мисъл, всяко намерение (нейя). Всичко това е записано при Бога. Ти знаеш ли, как ще се претеглят твоите дела в деня на съда (мажмие гюню)?

-Не, само Бог знае, -тихо каза Ахмед.

-Бог те обича, Ахмед. Помни, че Божият Агнец, Исус, сина на Мария, понесе на Себе Си всички наши грехове. Има прощение за всичко, -спокойно отговори Хамди.

Ахмед помисли малко, след това каза:

-Ако Месията е така важен, защо тогава Адам и Ева не чува нищо за Него?

-А ще ми повярваш ли ако ти кажа, че те чува за Месията? -каза Хамди.

-Не, това е абсолютно невъзможно Адам и Ева да могат да чуят за Него, -бе поразен Ахмед.

-Бог обича човека и желае да общува с него, -отговори Хамди. -Ето защо Той започна да говори за Месията още от самото начало. Сред цялата тази трагедия, която се разигра с Адам и Ева, им беше дадено едно обещание, за освободителя, който в един прекрасен ден ще сломи властта на сатана над човека. Бог каза на сатана, а Адам и Ева слушаха това:

"Ще поставя и вражда между тебе и жената и между твоето потомство и твоето потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата".

(3)

В текста на цялата Библия синовете са наричани според името на бащата - сина на Авраам, сина на Яков и т.н., а тук е записано за "семето на жената". Един ден ще дойде някой, който няма да има баща, човек, който ще бъде син само на жена. Този син ще събори властта на сатана над човека, въпреки че сатана, като змия, ще се опита да го умъртви, ухапвайки го "в петата". Това е точното описание за това, което се случи с Исуса, сина на Мария, когато Той принесе себе си в жертва за изкупление на човечеството от греховете.

-Това е забележително -каза Ахмед.

-Потресаващо е, че Бог започна да учи още първите хора на земята и това още веднъж доказва, че Месията е действително главното, за което говори Библията. Хамди, ти ми даде много материал за размисъл до нашата следваща среща.

-Аллахън есенли сенинле олсун.

-Сенинле де олсун.

СИНЪТ НА АВРААМА

-Много ми е интересно, -каза Хамди, -да знам, че ти мислиш за Инджил (Евангелието).

-Това е наистина най-пленяващата книга, -отговори искрено Ахмед. -Никога не съм чел нещо подобно и е изключително интересно да четеш за великите чудеса на Месията, а Неговата проповед на планината е просто изключителна. Такава яснота и дълбочина има в това поучение. Просто Той преобръща представите на мнозина "с главата нагоре", когато, например, учи да се обичат враговете и да се молим за ония, които ни гонят. Неговото учение за молитвата толкова се отличава от всичко, което съм слушал по-рано за това. Длъжен съм да призная, че тази книга създаде в мен силно впечатление, но въпреки всичко, в мен се надигнаха вече почти толкова въпроси, колкото отговори получих досега.

-О, това е интересно, -с усмивка каза Хамди. -Е, да започнем с първия въпрос, който застана пред теб.

-Както ти е удобно, -каза Ахмед. -И така: Защо Евангелието започва с родословие - от Авраама през Давида и до самия Месия?

Хамди каза, след като помисли за минута:

-Помниш ли, по-рано обсъждахме, че Библията е едно цяло и че има една тема, която преминава през цялата книга?

-Да, спомням си, -отговори Ахмед.

-А помниш ли коя е тази тема?

-Ал-Маших, -каза Ахмед.

-Отговорът на твоя въпрос е свързан с тази тема, -каза Хамди. -Съгласно пророчество, Месията трябвало да бъде син на Авраама и син на Давида.

Ахмед помисли малко за това, което му каза Хамди и накрая каза:

-Това беше интересно; може би ти още веднъж и по-нашироко ще ми обясниш за тези пророчества?

Без да се бави много, Хамди започна:

-Един път, преди около 4000 години, Бог се обърна към Авраам, сега наричан приятел на Бога (Аллахън аркадашъ). На Авраама (тогава още го наричаха Аврам) Бог даде едно обещание. Това, което каза на Авраам, щеше да остави добри последици за цялото човечество. В Тора (Петокнижието на Мойсей) ние четем:

"Товава Господ каза на Аврама: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти и ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена". (1)

Бог призова човек, който беше бездетен, въпреки, че отдавна беше женен. Бог му обеща земя, както и да произлезе от него велик народ и каза, че името му ще бъде велико и известно. Всички тези обещания Бог изпълни с точност, но най-удивителното от обещанията беше последното - а именно, че Господ Бог чрез Авраама ще благослови хората на цялата земя. В това е включено и обещанието за Месията. И така, Месията трябваше да бъде син на Авраама и чрез Него Бог можеше да благослови целия свят.

-Но как можеш да знаеш, дали това обещание се отнасяше за Месията или и за още някого? -попита Ахмед.

-То става ясно, щом четеш Петокнижието (Тора) по-нататък, -отговори Хамди. -След известно време на Авраама се родиха двама сина, един - от неговата жена Сара, на име Исаак (Исхак),

а другия - от слугинята на Сара, Агар (Аджер), и го нарекоха Исмаил (Исмаил). И въпреки, че Бог благослови Исмаил, Той много ясно каза на Авраам, още преди самото рождение на Исаака, че обещанието за Месията трябва да се изпълни чрез Исаак:

"Но Бог каза: Не, а жена ти Сара, ще ти роди син и ще го наречеш Исаак и с него ще утвърдя завета Си за вечен завет, който ще бъде и за потомството му след него. И за Исмаила те послушах. Ето, благослових го и ще го наплодя и преумножа, дванадесет племеначалници ще се родят от него и ще го направя велик народ. Но завета Си ще утвърдя с Исаака..." (2).

-Да, Исмаил, когото Бог благослови и стана баща на нас, арабите, -каза Ахмед. -Но ние, мюсюлманите, знаем, че Бог изпрати много апостоли и пророци и от потомците на Исаака.

Хамди продължи:

-Исаак имаше двама сина, Исав и Яков (Якуб). Бог показа, че обещаният Месия ще дойде от потомството на Яков, както Той Сам му откри на сън:

"...Аз съм Господ, Бог на баща ти Авраама и Бог на Исаака; земята, на която лежиш, ще я дам на тебе и на потомството ти. Твоето потомство ще бъде като земния пясък; ти ще се разшириш към морето и на запад и на изток; към север и към юг; и чрез тебе и чрез твоего потомство ое се благославят всички племена на земята" (3).

-Колко чудно, като говори Бог на Яков, Той почти буквално повтори първоначалното обещание на Авраама, -каза Ахмед.

-То идва оттам, че е фактически едно и също обещание, предавано от поколение на поколение, -отговори Хамди. -Но, Ахмед, както сам виждаш, именно от потомъка на Яков, Бог искаше да

благослови всички хора на земята.

-Да, и аз започвам да подозирам, че Месията отново ще се окаже главната тема на Библията, -с усмивка каза Ахмед.

-Точно така, -съгласи се Хамди. - Но ето, сред чадата на Израел (Израилин казанлъръ) имало много семейства. Идва въпроса, откри ли Бог от кое семейство или род ще дойде Месията?

Бог избра Давид (Давуд) и сключи с него завет. В много пророчества Бог открива, че Месията ще дойде от рода Давидов. Пророк Исаия, който живя над 200 години след Давид, описа рода на Иесея като пън от дърво. Именно, бащата на Давид се наричаше Иесей. От това семейство, каза Исаия, ще произлезе този, на който ще почива Духа Господен. Той ще донесе правосъдие на всички бедни в света, ще създаде Царство, подобно на рая, в което ще познават Господа. Исаия пише:

"И ще израстне пръчка из Иесевия пън, и отрасъл из корените му ще носи плод; и Духът Господен ще почива на него...Но с правда ще съди сиромасите и с правота ще решава за смирените на страната...И в оня ден, към Иесевия корен; - който ще стои като знаме на племената, -към него ще прибъгват езичниците; и успокоението му ще бъде слава". (4)

-Да видим сега, дали вярно съм разбрал, -каза Ахмед. -Значи, Бог откри, че Месията ще е потомък на Авраам, Исаак, Яков и Давид.

-Точно така! -с широка усмивка каза Хамди. -И, когато четем Евангелието, можем да видим, че Месията се роди според пророчествата. Ето защо Евангелието започва с родословие, което сочи, че Месията е син на Авраам и Давид.

-Основната тема на Библията, както още веднъж се потвърди, е Исус, сина на Мария, -каза Ахмед. -Но аз съм сигурен, че и ти самия разбираш, в мен има запас от много по-трудни въпроси, обаче ще

почакам до другата среща.

-Аллахън есенли сенинле олсун.

-Сенинле де олсун.

БОГ Е ЕДИН

-Какво виждаш сега? -каза Ахмед, показвайки три пръста.

-Виждам трите пръста на едната ти ръка, -с усмивка каза Хамди, като се досещаше какво е намислил Ахмед.

-Хамди, -продължи Ахмед, -как мислиш, Бог един ли е или са три?

-Вероятно, ти не приемаш напълно, както аз вярвам, -отговори Хамди, -но ти трябва да разбереш, че вярвам в единния Бог, сътворил небето и земята, всемогъщия, всезнаещия и вездесъщия. Знаеш, че вярата ми се основава на Библията, която учи, че Бог е един; тази истина е написана на много места в Библията.

-Но Бог не може да бъде троичен и един в същото време, -настояваше Ахмед и, вдигайки отново трите си пръста, добави: - $1+1+1=3$, а не едно.

-Колко Ахмеда ти самия представляваш, два или един? -попита Хамди.

-Разбира се, че един, -каза Ахмед.

-Но Бог те е създал с тяло и дух, -каза Хамди. -Твоето тяло Ахмед ли е?

-Разбира се, -отговори Ахмед.

-А и духът ти ли е Ахмед? -попита Хамди.

-Ами да, -каза Ахмед, усещайки накъде клони Хамди.

-Защо тогава да не е възможно за Бог да бъде три в едно -продължи Хамди, -щом като Той създаде всеки от нас като две в едно?

След кратко мълчание Хамди започна пак:

-Да предположим, че Бог е едно цяло, това е някой Един, който изявява себе си в три лица - затова, че колко ще

бъде 1x1x1?

-Едно, -тихо каза Ахмед. -Но Исус, сина на Мария, нали е само човек, а не син на Бога, -Ахмед внимателно погледна Хамди. -Ти как смяташ: Месията е син на Бога?

-А как ти смяташ, питам аз? -каза Хамди.

-Не съм съвсем уверен, -отговори Ахмед. -Но предполагам, ти вярваш, Бог да имаше сношение с Дева Мария и им се роди син.

-Аллахъм куртар! (Помилуй Боже!) -възкликна Хамди. -Съвсем не мисля така, а и не познавам никого от последователите на Месия, който да вярва в това.

Ахмед много се учуди и запита:

-В какво тогава вярваш?

-Аз вярвам, че Бог е вечен; преди още каквото и друго да е било създадено, Той съществуваше във вечността, -отговори Хамди. -Когато Евангелието обяснява кой е Месията, то не започва от неговото рождение на света; не, Евангелието започва от вечността, преди Бог да създаде света. В него е написано: *"В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. То в началото беше у Бога. Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. В Него бе животът..."* (1).

Бог е създал света със слово, нали?

-Да, това е верно. Бог казал: да бъде! И стана (ве олду), -отговори Ахмед.

-И така, Бог е създал света със Своето Слово, -каза Хамди, -и това Слово, излизащо от Бога, е било част от Бога и било изпълнено с Божията изграждаща, твореща сила и накъдето и да било насочено това Слово, там възниквал живот в неговите многообразни форми.

-Да, съгласен съм, но какво точно значи този израз: "Словото бе Бог"? -попита Ахмед.

-Ако, например, стана свидетел в съда, не би трябвало да бъде отделен от моите думи, -отговори Хамди. -Моите думи представляват мен и биха били част от мен. Когато ние с теб стоим тук и разговаряме, нашите думи са частица от нас и значи, ние сме представени с думите си. Словото, което Бог изказал, създавайки вселената, било едно с Него; ти не можеш да отделиш Бога от словата Му. Това вечно Божие Слово, което е едно с Него и носи в себе си всичките Му качества, било изявено в Исуса, сина на Мария, както е написано:

"И Словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на единородния от Отца..." (2).

Коего Бог е казал за Себе Си, всичките Му качества, бяха изявени в Месията, -продължи Хамди. -Бог е свят. Хората като видяха колко е свят Месията, видяха в Него святостта Божия.

Бог е любов. Когато те видяха как Месията обича хората, те видяха в Него Божията любов. В Бога е всичката власт и сила. Когато хората видяха, как Той ходеше по водата, заповядваше на силните ветрове и ги укротяваше, умножаваше хляба, изцеляваше слепи и възкресяваше мъртви, тогава те видяха властта, силата и славата на Бога, които Той изявяваше в Него.

-Но как Бог може все още да е вездесъщ, когато Той е ограничил Себе Си само в един човек? -не се предаваше Ахмед. -Как, Бог остави ли управлението на вселената за известно време, когато Той бил в Месията?

-Ахмед, -каза Хамди, -представи си, че сме в безкраен океан; пускаме в океана чашка и почерпваме вода. Ако направим анализ на водата, ще забележим, че водата в чашата притежава с точност същите качества, каквито и водата в океана. Съвсем същото е и с Месията. Вечният и

всемогъщ Бог се намира навсякъде и в същото време той изявява, открива Себе в Месията, със същите свойства и същата власт. Но въпреки това Бог не се е ограничил, изявявайки се в Месията. Той е както преди безкраен.

-Но Бог не може да изяви Себе Си в човешко същество, -каза Ахмед.

-Как можем ние да ограничаваме Бога? -попита Хамди. -Как ние можем да кажем за всемогъщия, че Той "не може"? Или Той не може да прави всичко?

-Да, разбира се, Той може всичко, -отговори Ахмед. -Но аз не мога да повярвам, че Той е изявил Себе Си в човека.

-Добре е да се съгласим така, че това си е наш проблем, а не Божи, защото Той може да стори всичко, което поиска -каза Хамди. -Ако не си знаел това по-рано, то какво би казал тогава, ако чуеш, че Бог се явил в горящ храст и говорил на Мойсей от храста?

Ахмед се позамисли и се усмихна на мислите си -той разбра, че не е било по-трудно за Бога да се изяви в човек отколкото в храст.

-Ахмед, помисли малко, - продължаваше Хамди, -Кой е всъщност Този, който бе наречен "Божие Слово" и "Божи Дух" (Аллахън съзю ве Аллахън Руху)? Дори Духът Божи е едно с Бога. Ние знаем, че Дух Божи слязъл на Дева Мария, тя забременяла и родила Месията, както ангел Гавраил й казал:

"Святият Дух ще дойде върху ти и силата на Всевишния ще те осени; затуй и святоото онова, което ще се роди от тебе, ще се нарече Божи Син" (3).

Въпросът е там, кой е тоя, който дошъл на света в такъв образ? Ахмед, представи си, че ти си бил лекар по времето на Месията и ти трябваше да напишеш свидетелството за Неговото рождение. Как би го написал? Как би написал името?

-Сигурно бих написал "Исус, син на Мария" -каза Ахмед.

-А името на майката? -попита Хамди.

-Е, това била Дева Мария, -каза Ахмед.

-И накрая от нас се иска да запишем и името на бащата, -каза с усмивка Хамди.

-Но, Той нямал баща, отговори Ахмед, още повече усмихвайки се.

-Можем да поставим, разбира се, в тази графа чертичка, защото не е имало земен баща, -каза Хамди. -Или можем да се запитаме откъде тогава Той е дошъл? Какъв произход има Този, който е наречен Божие Слово и Божи Дух? Кой е Той в края на краищата, Този, който дошъл от небето? Сам Той казва:

"Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света...Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее и който вярва в Мене никак няма да ожаднее" (4).

"Аз съм живия хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от този хляб ще живее до века; да, и хляба, който Аз ще дам е Моята плът, (която Аз ще дам) за живота на света" (5).

Ахмед, Той е дошъл за да даде Своята плът в жертва заради човечеството. Онзи, който яде обикновен хляб, се храни и поддържа своя аизически живот. Този, който се храни с Божия хляб, който слиза от небето, получава духовен живот, вечен живот. Този, който вярва в Месията и има дял с Него, получава живот, утоляващ вътрешния глад и жажда - жажда за Бога. Аз сам съм го изпитал това! Месията - това е Божията жертва за теб, Ахмед.

-Аз още не съм готов за това, -тихо отговори Ахмед. -В главата ми се носят множество мисли. Виждам, че аз съм неправилно съм разбирал твоята вяра в Бога и сега аз с мъка започвам да

разбирам, че вярваш в единния Бог и че Той се е изявил в Месията. Ти знаеш, че обичам Месията от цяло сърце, но имам още редица въпроси, търсеци отговор. Аз мисля, Хамди, ние ще се занимаем с тях през следващата ни среща.

-Аллахън есенли сенинле олсун.

-Сенинле де олсун.

БОГ И ЧОВЕК

-Аз почти през цялото време съм мислил за последния ни разговор, -каза Ахмед. -В начало ти каза, че Исус, сина на Мария, е човек, а после каза, че в Него Бог изявил Себе Си. Но кой е Той всъщност? Не се ли получава така, че вие просто сте направили от Месията Божи Син, когато Той не е повече от син на Мария?

-Знаеш ли, Ахмед, -започна Хамди, -отговорът на този въпрос, това е ключа за вечния живот с Бога, както тук, така и през вечността. Това би бил "ширк" (приравняване на някого с Бога), ако ние бихме направили от човека Бог. Но Библията казва, че Бог се изяви в човек, а не обратното. Ние се съгласяваме, че Месията се роди като човек. Съгласно пророчествата, Той е син на Авраама, син на Давида и син на Мария. Но в пророчествата, които са произнесени много преди рождението на Месията, Бог съобщил, че Той ще дойде при нас в лицето на Месията.

-Ти какво, действително ли искаш да кажеш, че апостолите и пророците преди Месията са учили, че Сам Бог ще се изяви в Него? -попита поразен Ахмед.

-Основната тема на цялата Библия е Месията. Затова не бива да се учудваме, че Бог е откривал истината за Месията още на пророците! -каза Хамди.

-Покажи ми тогава, -поиска Ахмед. -Аз много бих желал да видя тези места от Писанията.

Хамди се позамисли, после каза:

-Когато Бог, около 700 години преди нашата ера, открил чрез пророка Михей,

че Месията ще се роди в града, наречен Витлеем, Той също разкрил, че Този, който ще се роди, е съществувал дълго преди той да се роди.

"А ти, Витлеем Ефратов, макар и да си малък за да бъдешт между Юдовите родове, от тебе ще излезе за Мене Един, Който ще бъде владетел в Израиля, чиито произход е от начало, от вечността" (1)

Месията се родил във Витлеем, както е написано в Евангелието:

"И тъй, отиде и Йосиф от Галилея, от града Назарет, в Юдея, в Давидовия град, който се нарича Витлеем, (понеже той беше от рода и дома Давидов), за да се запише с Мария, която беше сгодена за него и беше непразна. И когато бяха там, навършиха се дните ѝ да роди. И роди първородния си Син," (2)

Въпросът е там, кой ли е Този, Който е съществувал дълго преди да се роди на този свят? Той Сам е казал, когато беседвал със съмняващите се юдеи в Ерусалим (Кудюс, Еруталим):

"Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва. Юдеите Му рекоха: Петдесет години още нямаш, и Авраама ли си видял? Исус им рече: Истина, истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, аз съм" (3).

Знаем, че Авраам е живял преди около 2000 години преди нашата ера.

-Тогава, значи, Сам Месията потвърдил, че е съществувал преди Своето рождение, -каза Ахмед. -Но къде в пророците е написано, че Бог ще се изяви в Месията?

-Това е написано на много места в Библията, -каза Хамди. -Пророк Исаия е говорил за Този, Който ще произлезе от малка страна, където е израстнал Исус, сина на Мария. Той ще създаде вечно царство, основната черта на което ще бъде

Божия мир. Той, бидейки същевременно син Давидов, Сам ще управлява вечно това царство. Пророкът описва какъв е Месията, чрез различните имена, с които са Го нарекли:

"Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му и името Му ще бъде: чудесен, Съветник, Бог могъзо, Отец на вечността, Княз на мира. Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди и поддържа, чрез правосъдие и чрез правда от сега и до века" (4).

Ние знаем, че тези имена, които Бог дава на някой, описват какъв е този човек. Така, че Кой е Той, Ахмед, Който бе наречен: чуден, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира?

-Струва ми се, че започвам да възприемам в общи линии образа на Месията, както е написано за Него от пророците още преди Неговото рождение, -каза Ахмед. -Но наистина ли става дума за това, че Бог идва на този свят, който Сам Той е създал?

-Вафтисчи Яхия (Иоан Кръстител) бил съвременник на Месията, -каза Хамди. -Той беше изпратен от Бога, за да подготви народа за идването на Месията, за да могат хората да се покаят и повярват в Него. Когато попитаха Иоан кой е той и защо бе изпратен от Бога, в отговор той цитира пророк Исаия глава 40, където е написано: *"Глас на един, който вика: Пригответе в пустинята път за Господа, направете в безводното място прав друм за нашия Бог. Всяка долина ще се издигне и всяка планина и хълм ще се сниши; кривите места ще станат прави и неравните места поле; и славата Господня ще се яви, и всяка твар купно ще я види, защото устата Господни изговориха това"* (5). Това, което описва Исаия, напомня

идването на велик цар. Трябва да му бъде построен нов, прав, равен път през пустинята. Но кой е този цар, който идва при нас, Ахмед?

-Е, според пророка, това е Господ, Бог наш, - замислено каза Ахмед.

-Картината става още по-ясна, - продължаваше Хамди, ако ние четем по-нататък това място от Писанието. Там е написано:

"...Ти, който носиш благи вести на Ерусалим, издигни силно гласа си, издигни го, не бой се, кажи на Юдовите градове: Ето вашият Бог! Ето, Господ Иеова ще дойде с сила и мишцата Му ще владее за Него; Ето, наградата Му е с него и въздаянието Му пред него Той ще пасе стадото Си като овчар, ще събере агнетата с мишцата Си, ще ги носи в пазухата Си, и ще води полека доещите" (6).

Месията наистина дошъл като Пастир за всички вярващи, както сам казва Сам за Себе Си:

"Аз съм добрия пастир. Добрият пастир живота си дава за овцете" (7)

Е, Ахмед, Кой е все пак Този, Който според думите на пророка идва като Пастир?

-Трябва да призная, че той говори за самия Господ Бог, -отговори Ахмед, когото дълбоко засегнаха думите на пророка.

Хамди продължаваше:

-Както вероятно разбираш, Ахмед, всички тези пророчества за Месията са изпълнени в Исуса, сина на Мария. Преди още да се роди Месията, ангел Гавриил дошъл при Захария, който трябваше да стане баща на Иоан Кръстител. Ангелът съобщил на Захарий, че ще му се роди син и му казал за особеното призвание на този син. Ангел Гавриил казал:

"...и ще се изпълни с Святия Дух още от зачатие си. И ще обърне мнозина от израилтяните към Господа, техния Бог.

Той ще предиде пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърне сърцата на бащите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да пригответи за Господа благоразположен народ” (8).

Какво е това, според Евангелието, пред Кого дошъл Иоан Кръстител, Ахмед?

-Господ, техният Бог, -отговори Ахмед.

-Когато Иоан Кръстител току се беше родил, -каза Хамди, -Захария пророкувал за своя новороден син:

”Да! и ти, детенце, пророк на Всевишния ще се наречеш; Защото ще вървиш пред лицето на Господа да пригответиш пътищата за Него. За да дадеш на Неговите люде да познаят спасение чрез прощаване на греховете им, поради милосърдието на нашия Бог, с което ще ни посети зора отгоре” (9).

Затова ти виждаш, Ахмед, че Ахия иби Захария, според думите на пророк Исаия и ангел Гавриил, и на собствения си баща Захарий, щеше да дойде преди Господа, а Този, Който идва след него, -това е Сам Бог.

-Да, аз разбирам това и предполагам, че всичко това наистина се е потвърдило, когато Месията дошъл, -сериозно каза Ахмед.

-Да, наистина с точности, каза Хамди. -Когато Дева Мария родила Месията във Витлеем, града Давидов, ангел Господен се явил на неколцина овчари, които били на полето и им казал: ”...Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всичките люде. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ” (10).

Това е факт, че Месията е Сам Господ, отново и отново потвърждаван в Евангелието, когато Той, например, казва: ”Аз и Отец едно сме” (11).

-Аз от самото начало много силно

обикнах и четях за Исуса, сина на Мария, -каза Ахмед. -Но едва сега аз мога да видя напълно какъв всъщност е Месията и защо Той се роди в света. Аз искрено съм ти благодарен, че ти не жалеше време, за да ми обясниш това, Хамди.

Ахмед, -сериозно каза Хамди, -с вяра в Месията Бог ти предлага прощение на всичките грехове и вечен живот. Месията, Който победи на кръста и възкръсна от мъртвите, каза:

"Аз съм възкресението и живота, който вярва в Мене ако и да умре ще живее; и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века" (12).

Ахмед, желаш ли да приемеш дара, който ти предлага Бог чрез вярата в Месията?

-Да, аз чувствам, като че Той сега чука на моята врата, -каза Ахмед със сълзи на очите. -Как да приема Божия дар?

-Това не е трудно, -каза Хамди. -Моли се на Бога със свои думи. Изповядай Му всичко - така или иначе, Бог знае всичко за нас. Приеми прощението чрез жертвата, която Месията принесе за теб. Помоли Бог да дойде в твоя живот със Своя Дух и да ти дари необходимата сила, за да станеш последовател на Месията, Негов ученик. Помоли се с такава молитва в името на Месията. Той, чрез Своята жертва, стана посредник между теб и Бога Отца. Когато по този начин приемеш Месията, като дар от Бога, в теб ще настъпи чудо. Библията учи, че ти ще се родиш свише. Ти ще приемеш нов живот от Бога и нови лични отношения с Бога чрез Месията. Бог ще ти стане Баща и ти - Негово чадо, както е писано в Евангелието за онези, които приеха Месията:

"А на ония, които Го приеха даде власт да станат Божи чада" (13).

Когато свършиха молитвата и благодариха на Бога заедно, Хамди,

широко усмихнат, каза:

-Добре си дошъл в нашето семейство! Сега ние, чрез Месията сме братя във великото Божие семейство.

-Как да ти се отблагодаря! -каза Ахмед, изпълнен със радост.

-Благодари на Бога и помни - прави го всеки ден, -отговори Хамди. -Търси общение с други последователи на Месията, такива като теб. Ето, сега ти наистина можеш да се молиш така, както Месията научи своите ученици:

"Отче наш, Който Си на небето, да се свети името Твое, да дойде царството Твое, да бъде волята Твоя, както на небето, така и на земята. Хлябът наш насъщни, дай го нам днес и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници. И не ни възвеждай в изкушения, но избави ни от лукавия, защото е твое Царството и силата и славата вовеки. Амин." (14).

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЦИТАТИ ОТ БИБЛИЯТА

Божият Агнец

- (1) Римл. 6:23
- (2) Иоан. 1:29
- (3) Откр. 3:30

Божията жертва

- (1) 1 Тим. 2:5-6
- (2) Евр. 9:22
- (3) Ис. 53:4-7
- (4) Пс. 22:14-18
- (5) Марк. 10:45

Грях

- (1) Бит. 2:16,17
- (2) Римл. 5:12
- (3) Бит. 3:15

Синът на Авраам

- (1) Бит. 12:1-3
- (2) Бит. 17:19-21
- (3) Бит. 28:13-14
- (4) Ис. 11:1,2,4,10

Бог е един

- (1) Иоан. 1:1-4
- (2) Иоан. 1:14
- (3) Лука 1:35
- (4) Иоан. 6:33,35
- (5) Иоан. 6:51

Бог и човек

- (1) Мих. 5:2
- (2) Лука 2:4-7
- (3) Иоан. 8:56-58
- (4) Ис. 9:6-7
- (5) Ис. 40:3-5
- (6) Ис. 40:9-11
- (7) Иоан.10:11
- (8) Лука 1:15-17
- (9) Лук. 1:76-78
- (10) Лук.2:10-11
- (11) Иоан.10:30
- (12) Иоан.11:25,26
- (13) Иоан. 1:12
- (14) Мат. 6:9-13